

Carta Setmanal

del Comitè Central del POSI

Nº 996 - De el 18 a el 24 de juny de 2024

compra, llegeix, difon

La Verdad nº 114

Revista d'actualitat política i discussió internacional

"Els pobles del món es mobilitzen per un alto el foc a Gaza!"

Després de les eleccions europees: gir en la situació política amb França en el punt de mira

Ha passat just una setmana de les eleccions al Parlament europeu (PE). Els electors dels 27 països de la UE estaven cridats a les urnes per elegir diputats a aquest pseudoparlament. No insistim en aquesta carta sobre el caràcter i potestats d'aquesta institució. Com vam dir en una carta la setmana anterior, el PE és un parlament sense poders que ni tan sols fiscalitza l'acció de l'executiu "europeu, la Comissió, formada per comissaris nomenats pels governs (però que tampoc responen davant d'aquests ni davant els parlaments nacionals) Per tant, les eleccions no determinaven en realitat l'orientació de les institucions de la Unió Europea, el que els donava, sobretot, un contingut nacional, ja que, en última instància, jutjaven la política seguida pels diferents governs.

Durant mesos els mitjans de comunicació han insistit sobre la pujada de l'extrema dreta, cosa que ha suposat, de fet, fer campanya per l'extrema dreta. Una manera de negar la responsabilitat de la política que porten els governs i intentar que els treballadors i tots els ciutadans no es pronunciessin contra la política d'aquests sinó contra el "perill" a arribar si guanyava l'extrema dreta, presentada, per tant, com l'alternativa a una política que mereix el rebuig de milions.

Tot i que, després de les eleccions, ens intenten presentar, com a balanç, la pujada de la ultradreta, aquesta maniobra política ha tingut un resultat molt divers, hi ha diverses qüestions que cal ressaltar:

En primer lloc, la participació ha estat molt baixa -51 per cent de mitjana- tot i que

en certs països el vot és obligatori, com a Bèlgica o Grècia, la qual cosa ja d'entrada falseja els resultats de participació. Hi ha hagut rècords com a Portugal, on l'abstenció ha estat de més del 63 per cent. A Espanya també ha conegut un rècord 49,1 per cent de participació, i a Catalunya poc més del 45 per cent.

En general davant els governs que han estat i són l'avantguarda de la guerra d'Ucraïna i el suport a Israel, com França i Alemanya, els partits del govern han estat sancionats qualitativament.

La pujada de l'extrema dreta no és uniforme, a Portugal ha baixat a la meitat en percentatge i dos terços en vot. A Itàlia han perdut vots, a Finlàndia i Suècia també. Sens dubte, han crescut en vots a Alemanya i en percentatge a França (tot això comparat amb anteriors eleccions d'un altre tipus, és a dir, legislatives)

En diversos països - i això no ho compta la premsa- s'han constituït o format pols o moviments de resistència i ruptura amb el sistema. És el cas de l'Aliança Sahra Wagenknecht - Per la Raó i la Justícia (BSW) a Alemanya, molt calumniada per la premsa, per la seva frontal oposició a la guerra i que compta a l'Est d'Alemanya amb el vot del 21 per cent dels emigrants i supera en molts länders de l'est els partits del govern (SPD, Verds, Liberals)

I, en particular, a França on La França Insumisa (LFI) de Melenchon aconsegueix el 10 per cent, guanyant en tots els extraradis

obrers de les grans ciutats: Paris, Lió, Marsella, Estrasburg, tot i ser, en general, zones en què la participació és baixa

França, al centre de la crisi

El dia 9 a la nit el president Macron, davant la derrota del seu partit, que només va obtenir el 15% de vots, decideix dissoldre l'Assemblea Nacional (Congrés) i convocar eleccions legislatives per al 30 de juny i la segona volta el 7 de juliol. Aquesta decisió ha precipitat la crisi. D'una banda, la resposta de les masses sobretot els joves, no s'ha fet esperar: totes les tardes es manifesten a les ciutats milers de joves contra Le Pen i contra Macron que li ha obert el camí. Sota la pressió de les masses els partits d'esquerra han reprès l'Acord electoral del 2022 la NUPES amb una plataforma política de ruptura. LFI declara que el primer punt de la ruptura és derogar la reforma del sistema de pensions -contra la qual hi va haver potents mobilitzacions- i tornar als 60 anys per jubilar-se.

L'ofensiva contra la reedició de la NUPES (Nova Unió Popular Ecològica i Social), la denominació oficial de la qual és Nou Front Popular, no s'ha fet esperar, i és brutal. Sobre Melenchon plouen les acusacions d'antisemita violent, putinista... És una ofensiva dirigida, sobretot, als altres partits, al PS, al PCF, als Verds perquè trenquin l'acord amb LFI.

El nou front no és només un moviment electoral, sinó que expressa una forta maduració dels treballadors, que s'identifiquen en

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscribis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

